

ved at idømme ham en Bøde af $\frac{1}{4}$ Maanedes Hvre; ja han vil endog kunne gjøre det, selv om Bedkommende kun har bragt en Flaſke stærkt Ol ombord, da dette ogsaa maa kunne henføres til berufende Drifke. Det vilde forekomme mig at være rigtigere, om man indſtrænkede ſig til at beſtemme, at den nævnte Bøde kun ſkulde kunne idømmes, forſaavidt Noget af Mandſkabet var beruſet ombord og derved aſtedkom Uorden, og jeg vil anbefale det ærede Medlem, der talte førſt, ved ſine Endringsforſlag, ſom han bebødede, ogsaa at tage dette i Betragtning. — Dernæſt vil jeg henlede Opmærkſomheden paa det Stykke i Paragraphen, der følger efter Nr. 11, og hvori der beſtemmes: „Alle fornævnte Bøder kunne for Styrmand ſtærpes indtil det Dobbelte, i Gjentageſteiliſelbe endog til det Tiirdobbelte“, hvorved alſaa Bøderne vilde kunne ſtige indtil Fortabelſe af to Maanedes Hvre. Er imidlertid et Skib paa en Englandsreiſe, der varer ſ. Ex. 14 Dage, og gjør Styrmanden ſig ſtyldig i en af de i Paragraphen omtalte Forſeelfer, vil han komme til at bøde to Maanedes Hvre, medens han kun oppebærer een Maanedes, og hvorledes ſkal der da forholdes med Inddrivelfen af den reſterende Maanedes Hvre? Det forekommer mig virkelig, at dette Punkt maa nærmere opklares, og det Samme gjælder med Henſyn til, at Mandſkabet kan komme til at bøde en heel Maanedes Hvre. — Med Henſyn til den Beſtemmelse i § 6, at Skipperen, naar han vil gjøre Brug af den ham i § 5 hjemlede Straffemyndighed, har at tiltage to af de bedſte Mænd i Skibet, og i deres Overværeſe med Nølighed at foreholde Bedkommende den af ham begaaede Forſeelfe o. ſ. v., vil jeg ſpørge, hvorfra han, naar det er et lille Fartøi, hvis Beſætning kun beſtaar af Skipperen, en Matroſ og en Dreng, ſkal tage de to bedſte Mænd, ſom ſtulde danne Retten? Det er viſt nødvendigt, at dette bliver nærmere forklaret. — Ogsaa jeg betragter ſom uheldig den Tilføiſelſe i § 6, der forrige Gang bragtes ind i Paragraphen her i Thinget, og hvorefter der i Reglen ſkal forløbe 12 Timer efter Forſeelfens Begaaeſe, inden Sagen kan foretages. Jeg vil ikke tale om, at en Underſøgelse af Sagen derved paa meget

forte Reiſer aldrig vil kunne ſtee, med mindre Skipperen vil gjøre Brug af Paragraphens Slutningspaſſus; men det forekommer mig i det Hele, at man uden Skade kunde lade denne Beſtemmelse gaae ud. — Der er endnu en Ting, ſom vel ikke er af ſtor Betydning, men ſom jeg dog troer at burde omtale. Naar nemlig § 38 ſaſtſætter, hvilken Godtgjørelſe der ſkal tilkomme Bedkommende, naar et Skib ligger ved Land, for den Tjeneste, de forrette paa Søn- og Helligdage, formoder jeg, at der herved menes vore Søn- og Helligdage; thi hvis Fartøiet ligger ſ. Ex. ved Neapel, i en Havn paa Sicilien, eller kort ſagt i en Havn i et katholſk Land, vil der jo ellers let kunne blive ſaamange Feſtdage, at Skipperen ſlet ikke kan komme til at løſe og lade. Jeg antager, at den førſte ærede Taler med Lethed vil kunne komme til at ſtille Endringsforſlag i ſaa Henſeende, uden at man derfor behøver at opholde Lovforſlaget videre.

Adler: Jeg ſkal kun udtale mig om et Par enkelte Punkter, men i Modſætning til hvad der om dem nu er blevet bemærket af de foregaaende ærede Talere. Det ene Punkt er det om de 12 Timer. Jeg troer, at der er al Grund til at beholde den Beſtemmelse, at der ſkal forløbe 12 Timer, efterat Forſeelfen er begaaet, før Retten ſættes, thi det er, ſom allerede bemærket af et æret Medlem, en meget ſtor Myndighed, ſom § 5 hjemler Skipperen, og det er derfor viſnok fuldkommen i ſin Orden, at han ikke maa benytte et Diebliks Hidſighed til maatte at misbruge ſin Myndighed. Desuden er Skipperen ved § 3 ſat iſtand til ſtrag at kunne tiltvinge ſig Lydighed i Tilfælde af Gjenſtridighed eller Opſættiſhed fra Mandſkabets Side. Dertil kommer, at Skipperen iſølge det ſidſte Punktum af § 6 ſkal, naar han af ſærdeles Grunde anſeer dette rigtigſt, kunne unblade Overholdelfen af denne Tidsfriſt, imod at Grunden dertil bemærkes i Bogen. — Den ærede ſidſte Taler meente, at naar der ikke var ſaamange Mænd ombord, ſom dertil udfordres, kunde Retten ikke ſættes, men han maa have overſeet, at det udtrykkelig hedder i § 6: Vil Skipperen gjøre Brug af den i § 5 ham hjemlede Myndighed, har han